

Ravnene.

1. Kong.17.3-4: ”Gå bort herfra og begiv dig østerpå og hold dig skjult ved bækken Krit østen for Jordan; du skal drikke af bækken, og **ravnene har jeg pålagt** at sørge for føde til dig dér.”

Når ravnene fløj over Israels tørre marker og skove hen imod den lille bæk – hvem tænkte da på, at de var styret af en almægtig hånd, at der stod et guddommeligt ”JEG” bagved deres underlige mission.

”RAVNENE HAR JEG PÅLAGT...”

Ikke blot mennesker, men også dyrene må adlyde Hans vink.

Han bød løverne ikke at røre Daniel, og de var tamme som lam hin nat. Dan.6.8 og vers 19-24

Han styrede hvalens veje gennem havet for at frelse sin bange profet. Jonas 2.1.

Og når du ser en død spurv ligge på vejen – hvad tænker du så? Måske sparker du den ligegyldigt ned i grøften – og glemmer, at den også har haft sin mission – at den ikke er faldet til jorden uden vor himmelske Faders vilje. Mat.10.29

”Ravnene har **JEG** pålagt...”

Hvor hugger dette almægtige ”JEG” alt det sønder og sammen, som hedder:
TILFÆLDIGHEDER - SKÆBNE – HELD!

Vi lykkelige Guds børn er ikke afhængige af sådant noget, men kun af HAM, der har os og vor evige tilværelse i sin almægtige hånd.

Vi skal også lægge mærke til det lille ord ”dér”.
”ravnene har jeg pålagt at sørge for føde til dig **dér**.”

Der var hungersnød, der var tørke, og profeten havde brug for al sin tro og tillid for at drage til en antagelig udtørret bæk.

Men han gjorde det, og oplevede miraklet af at blive forsørget af ravnene. Underfulde Gud!